

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: **Lesservis, s.r.o.**, Bellova 696/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 421 898, zastúpeného advokátom *JUDr. Jánom Geškom, advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri, s.r.o.*, Velehradská 33, Bratislava, IČO: 35 922 907 proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/228/2693-13541/2011/993169-r zo dňa 3.2.2011 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/14/2011-89 zo dňa 29. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/14/2011-89 zo dňa 29. júna 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 21S/14/2011-89 zo dňa 29. júna 2011 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia

rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného č. I/228/2693-13541/2011/993169-r zo dňa 3.2.2011. Uvedeným rozhodnutím bolo podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Liptovský Mikuláš č.j. 660/230/47289/10/Gej zo dňa 30.8.2010 – zastavenie daňového konania podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. (odpadol dôvod konania) vo veci žiadosti žalobcu zo dňa 9.8.2010 o prerušenie daňového konania na dani z pridanej hodnoty.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že nezistil pochybenie pri postupe a rozhodovaní daňových orgánov o žiadosti žalobcu o prerušenie daňového konania, o ktoré požiadal žalobca z dôvodu podania odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru č.j. 660/230/30885/10/Gej., v ktorej veci bolo odvolanie zamietnuté rozhodnutím zo dňa 30.8.2010 č.j. 660/230/47249/10/Gej. Správne a zákonne preto podľa záveru krajského súdu postupovali daňové orgány vo veci, ktorá je predmetom tohto súdneho preskúmvacieho konania, keď správca dane konanie vo veci žiadosti žalobcu o prerušenie daňového konania zastavil, nakoľko odpadol dôvod konania a právny predchodca uvedené rozhodnutie správcu dane potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa podrobne zaoberá najmä posudzovaním výzvy na doplnenie odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru ako aj polemikou, že konanie o odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru malo byť zastavené a nemalo dôjsť k zamietnutiu odvolania. Napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol zmeniť, žalobe navrhol vyhovieť a žiadal priznať trovy konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že vo veci bolo rozhodnuté v súlade s platnými právnymi predpismi. Uviedol, že žalobca v odvolaní uvádza tie isté námietky, ktoré boli predmetom súdneho pojednávania na Krajskom súde v Žiline. Navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je

dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. I/226/18682-132360/2010/994159, zistil, že Daňový úrad Liptovský Mikuláš podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. zastavil daňové konanie vo veci žiadosti žalobcu o prerušenie daňového konania na dani z pridanej hodnoty zo dňa 9.8.2010, nakoľko (zamietnutím odvolania) odpadol dôvod konania, ktorým bolo podanie odvolania vo veci dodatočného platobného výmeru. Právny predchodca žalovaného potvrdil uvedené rozhodnutie správcu dane rozhodnutím, ktoré je predmetom daného súdneho preskúmacieho konania.

Obsahom žaloby ako aj odvolania proti rozsudku krajského súdu sú tvrdenia žalobcu, ktoré nie sú pre posúdenie danej veci relevantné. Týkajú sa rozhodnutia, ktoré nie je predmetom tohto súdneho preskúmacieho konania. Krajský súd sa nimi v dôvodoch rozsudku zaoberal, lebo boli obsahom žaloby, čo nič nemení na jeho závere, že v konaní, ktorého zákonnosť preskúmaval, nezistil porušenie zákona ani vady konania, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). Otázky, týkajúce sa dodatočného platobného výmeru (ako to správne uviedol žalobca v odvolaní), ale aj podaného odvolania proti nemu, vrátane tvrdenia o porušení zásady dvojinstančnosti nemôžu byť riešené v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu, ktorého predmetom bola žiadosť žalobcu o prerušenie daňového konania z dôvodu, ktorý následne odpadol, lebo taký postup by bol v rozpore s ustanovením § 245 ods. 1 OSP. Konanie a postup, súvisiaci s vydaním dodatočného platobného výmeru a súvisiacim s odvolacím konaním by bolo možné v danom konaní preskúmať pri splnení zákonných podmienok, uvedených v ustanovení § 245 ods. 1 OSP, podľa ktorých pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup. Zamietnutie odvolania ani zastavenie konania neboli vylúčené z preskúmacieho právomoci súdu (§ 100 zákona č. 511/1992 Zb.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností považoval postup a rozhodnutie správnych orgánov oboch stupňov za správny a v súlade so zákonom č. 511/1992 Zb. Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/14/2011-89 zo dňa 29. júna 2011 ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na zákonnú úpravu ustanovenia § 244 OSP, pokiaľ ide o vymedzenie rozhodnutí, ktoré podliehajú súdnemu preskúmvaciemu konaniu a tiež na zákonnú úpravu ustanovenia § 248 ods. 1 písm. a/ OSP, podľa ktorej súdy nepreskúmvajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia, týkajúce sa vedenia konania. Konanie daňových orgánov vo veci žiadosti žalobcu zo dňa 9.8.2010 o prerušenie daňového konania na dani z pridanej hodnoty je možné považovať za procesné rozhodnutie, týkajúce sa vedenia konania. Nejde o rozhodnutie, ktoré by bolo spôsobilé založiť, zmeniť alebo zrušiť oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Pretože žalobcovi sa dostalo silnejšej súdnej ochrany, než mu zo zákona prináleží, čo nie je protiústavné a nezasiahlo to chránené práva iných, najvyšší súd nepovažoval za potrebné meniť verdikt krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 22. augusta 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth